

klokkan 12.00, so tí mátti mín dagur byrja so tíðliga. Henning svav heima hjá sínum foreldrum, sum man obinbart eigur náttina áðrenn, og eg haldi, at hann svav væl og leingi. Menn hava tað so lætt! Beinta á Torkilsheyggi, fotografurin, kom um 10.00 tíðina, at avmynda meg ímeðan eg varð gjørd klár. Umleið klokkan 11.00 kom eg heim aftur til mammu og tey, har eg skuldi lata meg í brúðarkjólán, tá komu nervarnir av álvara. Mamma og omma hjálptu mær í brúðarkjólán, og klokkan 11.55 komu tveir vinmenn hjá Henning, sum koyrdu brúðarbilin, eftir mær og skuldu teir koyra meg til Fríðrikskirkjuna, har vígslan skuldi vera. Eg mátti ikki verða ov sein, tí ein onnur vígsla skuldi vera klokkan 13.00. OHMYGOD eg fekk nógvar nervar, tá eg kom inn í forkirkjuna, og tá hurðarnar vórdu latnar upp og eg sá øll fólkin. Har vóru simpulthen so nógv fólk, eg var so nervøs, spent, rørd, glað og alt í senn. Hanus á Gørðum gifti okkum, men Steintóra systir Henning lesur teologi, og hevði hon vígsluprædikuna. Hon var so ótrúliga góð, stuttlig, annaðleiðis, per-

sónlig og vóru vit so takksom fyri prædikuna og at hon vildi átaka sær uppgávuna.

Vit høvdu ikki fyrireikað nakra sangframførslu, men tað hevði familjan. Jónhild Djurhuus og Jógvan Olsen, maður fastur mína, sungu vakra sangin When God Made You. Tað var barasta so flott og rørandi. Eftir hesa fantastisku vígslu vórðu øll boðin oman í kirkjukjallaran, har vit høvdu móttøku. Tað var onki á skránni til hesa móttøkuna, men vit bjóðaðu køkur, kaffi og frukt, og fingur vit heilsa uppá øll hesi fólkin, sum vit vóru so takksom fyri at síggja. Til móttøkuna høvdu vit 3 stórar brúðarkøkur, sum Miðberg hevði gjørt.

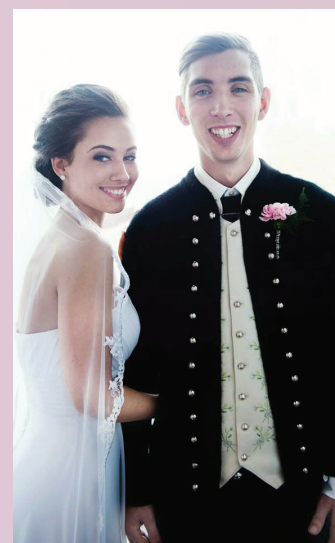
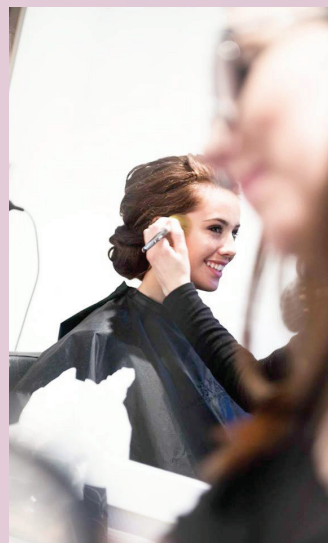
So var tíð til at taka brúðarmyndir! Vit vóru so heldig við veðrinum, sjálvt um tað var 03. januar, men veðrið var fantastiskt. Tað var pinnastilt, og tað kavaði, júst sum eg hevði ynskt mær og setti hetta ein serligan dám á myndirnar og eru vit so glað fyri tær. Eg haldi at klokkan var umleið 16.00 tá vit vóru liðug at taka myndir, og tá hendi nakað, sum bara ikki má henda. Steymurin fór. Ja, streymurin fór, og hann var vekk leingi. Eg

haldi umleið hálvan annan tíma. Tíbetur var tað væl time'a, tí tað var akkurát tá vit líka høvdu eina løtu til at slappa av og lada upp til veitsluna, og tíbetur órógvandi hetta ikki matin, sum Sjókaféin hevði staðið fyri.

Klokkan 18.30 byrjaði veitslan, sum varð hildin í B68 húsinum á Svangaskarði. Hon var so hugnalig og stuttlig og var tað myrkt og tað kavaði uttanfyri, so øll stearinljósini og ljóskeurnar komu veruliga til sín rætt. Tað var ein siðbundin veitsla við 3 rættaða matskrá, einum góðum borðstjóra, nógvum flottum talum og nógvum yrktum sangum. Eftir borðhaldið var fyrverk, sum hóskaði seg so væl hasa ársins tíð, og síðani høvdu vit eitt stórt kakuborð, har tann brúðarkøkan eisini kom frá Miðberg. Kim Hansen, James Olsen og Jóhannus á Rógvu spældu síðani til dansin. Brúðarnáttin varð hildin á suite'ini á Hotel Runavík og fóru vit ikki á brúðarferð. Eg gekk í skúla tá og Henning arbeiddi og gekk eisini í skúla viðsíðurnarav og høvdu vit tiskil bæði próvtøkur o.a. at hugsa um, so vit høvdu simpulthen ikki tíð at fara akkurát tá. Sum heild var tað ein heilt fantastiskur dagur frá byrjan til enda, men vígslan var avgjørt tað besta við degnum. Hon var so einastandandi vøkur og persónlig.

Hóast hendan deiliga dag, var tað ikki lætt at avgera, hvussu brúðleypið skuldi verða. Vit diskuteraðu nógvar móguleikar, men tá alt kom til stykkis varð tað rættiliga siðbundið. Vit ynsktu ikki eitt stórt brúðleyp, og tí valdu vit at hava brúðleyp fyri innbodnum. Vit ætlaðu faktiskt at hava eitt lítið brúðleyp, men alíkvæl vildu vit hava øll okkara nærmastu við, og tey eru nógv, tí vit bæði hava stóra familju, so tað litla brúðleypið varð skjótt droppað. Vit avgjórdu hóast alt at gera tað so lítið, sum vit nú einaferð kláraðu. Vit bjóðaðu uml 140 fólki, har tað varð okkara nærmasta familja og vinfólk - teimum sum vit vóru saman við til dagligt. Vit høvdu kunnað bjóðað so ótrúliga nógvum afturat, serliga vinfólki, men man verður eisini noyddur at hava figgarætlanina í huga. Vit høvdu móttøku í kirkjukjallaranum aftaná vígsluna, har øll vóru vælkomn, og tað eru vit ótrúliga glað fyri.

Um vit skuldu gjørt nakað øðrvísi, so høvdu vit ikki havt brúðarhús. Hóast vit slett ikki høvdu stórt brúðarhús, so vóru vit alt for troytt til tað. Eg minnst so at siga onki frá brúðarhúsinum – eg minnst nóg illa hvør var har, eg var útkoyrd og vildi bara sleppa at vera einsamøll saman við manninum hjá mær og tosa um tann fantastiska dagin vit høvdu havt. Eg eri eisini ein kontrolfreak, og eri alt annað enn róligt anløgd, so eg hevði ikki sovið í fleiri dagar áðrenn brúðleypið, og hevði ornað mestsum alt sjálv, so tað var onki at siga til, at eg var troytt. Onnur sum duga betur at slappa av og lata onnur hjálpa til, orka sikkurt væl at hava fleiri brúðarhús.

Gott ráð:

Fáið so nógv sum gjørligt tikið uppá video, helst allan dagin! Tíðin gongur so skjótt, og tað hendur so nógv, at man hevur ongan kjans at minnst alt. Tá er tað fantastiskt at kunna hyggja eftir serliga vígsluni, og hoyra talurnar frá veitsluni umaftur. Vit hava hugt so ofta og tað er so gott at eiga alt uppá video.

